

Sygn. akt III Cz 1834/15, III Cz 1835/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SR (del.) J. K.

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 r. na posiedzeniu niejawnym w Gliwicach

sprawy egzekucyjnej z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w R.

przeciwko dłużnikowi J. P.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi dłużnika na postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) M. Z. pod sygn. Km 8683/13

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w(...)

z dnia 16 czerwca 2014 r., sygn. akt I Co 409/14

postanawia:

oddalić zażalenia.

SSR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Cz 1834/15, III Cz 1835/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 16 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w (...) oddalił na mocy art. 804 k.p.c. w zw. z art. 767§1 k.p.c. skargę dłużnika z dnia 11 lutego 2014r. oraz uwzględnił jego wniosek z dnia 11 lutego 2014r. o obniżenie opłaty egzekucyjnej ustalonej postanowieniem z dnia 31 stycznia 2014r. w ten sposób, że obniżył powyższą opłatę do kwoty 1.000 zł. W uzasadnieniu wskazał, że w sytuacji rezygnacji wierzyciela z ostatecznego popierania wniosku o egzekucję z majątku dłużnika, zasadnym było zarówno prowadzenie egzekucji, jak i umorzenie jej w trybie art. 825 pkt 1 k.p.c. W ocenie Sądu, organ egzekucyjny w sposób prawidłowy i zgodny z obowiązującymi przepisami ustalił opłatę stosunkową. Ze względu jednak na niewielki nakład pracy organu egzekucyjnego oraz niskie dochody dłużnika, uznał za zasadne obniżenie opłaty egzekucyjnej na podstawie art. 49 ust. 7 w zw. z art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Zażalenia na powyższe rozstrzygnięcia złożył dłużnik, wnosząc o ich uchylenie i zmianę. Domagał się przy tym zmiany zaskarżonego postanowienia komornika w pkt. 2 i 3 przy zastosowaniu art. 825 pkt 2 i 3 k.p.c. oraz art. 49 ust. 5 ustawy o komornikach sądowych w zakresie, w którym kwota tytułu nie została wyegzekwowana. Nadto, wniósł o zasądzenie od wierzyciela kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego oraz zwolnienie dłużnika od

obowiązku ponoszenia opłat sądowych. Z ostrożności procesowej, podtrzymał wniosek o obniżenie opłat naliczonych przez komornika do kwoty jego rzeczywistych wydatków, lecz nie przekraczającej 200 zł. W uzasadnieniu wskazał, że Sąd nie rozpoznał istoty sprawy w zakresie zarzutu, iż nie pozostała do wyegzekwowania jakakolwiek kwota od dłużnika, ze skutkiem obrazy art. 825 pkt 2 i 3 k.p.c. przez ich niezastosowanie. W ocenie dłużnika, Sąd również nie rozpoznał istoty sprawy w zakresie wadliwego przyjęcia, iż dłużnik kwestionuje tytuł wykonawczy, którego komornik nie miał prawa badać, co skutkowało niezastosowaniem przepisu art. 770 k.p.c., art. 774 k.p.c. w zw. z art. 773 k.p.c., a także art. 64c ustawy o egzekucji w administracji oraz art. 46 k.p.c. i 49 ust. 4 i 5 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Nadto wskazał, że Sąd dowolnie przyjął, iż w ocenie zasadności prowadzenia egzekucji mają zastosowanie przepisy o powództwie przeciwegzekucyjnym z art. 840§1 pkt 2 k.p.c., czy jakiegokolwiek inne regulujące postępowanie w zakresie „zwalczania tytułu wykonawczego”. W ocenie dłużnika, obniżenie opłaty egzekucyjnej jest wynikiem nierozważenia wszystkich okoliczności sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wbrew postawionym przez dłużnika zarzutom, rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji należało uznać za trafne. Dokonane przez ten Sąd ustalenia faktyczne i prawne Sąd Okręgowy podzielił i przyjął za własne.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpił zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane (...). Powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego (opozycyjne) służy merytorycznej obronie dłużnika przed egzekucją prowadzoną zgodnie z przepisami postępowania egzekucyjnego jako konsekwencja zasady, że organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym (A. Adamczuk (w:) Komentarz do art. 840 Kodeksu postępowania cywilnego, 2015, Lex). Zarzuty skarżącego dotyczące istnienia tytułu wykonawczego winny zatem być zgłoszone nie w trybie art. 767 § 1 k.p.c., a w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego.

Winno się również zwrócić uwagę, że zgodnie z przepisem art. 804 k.p.c., organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Aby zatem doprowadzić do zakończenia postępowania egzekucyjnego, które organ egzekucyjny musi prowadzić zgodnie z wnioskiem wierzyciela bez podstawy w przepisach prawa materialnego, dłużnik musi wytoczyć powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Wobec powyższego, Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, że w chwili wszczęcia egzekucji istniał ważny i skuteczny względem dłużnika tytuł wykonawczy, zaś celowość i zasadność egzekucji nie budziła wątpliwości. Umorzenie postępowania egzekucyjnego w trybie art. 825 pkt 1 k.p.c. było konsekwencją suwerennej decyzji wierzyciela, której przyczyny podjęcia pozostają dla organu egzekucyjnego bez znaczenia.

Sąd Odwoławczy podziela także pogląd Sądu pierwszej instancji, iż komornik trafnie nałożył na dłużnika obowiązek uiszczenia opłaty stosunkowej, której wysokość ustalił w sposób prawidłowy i zgodny z obowiązującymi przepisami prawa.

Za prawidłowe należało również uznać obniżenie opłaty egzekucyjnej ustalonej postanowieniem z 31 stycznia 2014r. wobec niewielkiego nakładu pracy komornika oraz relatywnie niskich dochodów dłużnika. Powyższe nie oznacza jednak, aby uzasadnionym było obniżenie tej opłaty do kwoty 200 zł zgodnie z żądaniem dłużnika.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenia dłużnika jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c.

SSR(del.) Joanna Łukasińska – Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion – Hajduk